Anul al 68-lea

4 PAGINI 4 LEI

Nr. 222 Sâmbătă 22 Septembrie 1951

Taxa poştală plătită în numerar conform aprobării Ad-ţiei Poştelor şi Telecomunicaţiilor No. 20.064/939

ABONAMENTE CAPITALA
Lei 100 pe lună
Lei 300 „ 3 luni
Lei 600 „ 6 „
Lei 1200 pe 12 luni
Plata prin Centrul de Difuzare a Presei
Str. Const. Mille 14
Tel. 5.28.90.

UNIVERSUL

ABONAMENTE PROVINCIA
Lei 100 pe lună
Lei 300 „ 3 luni
Lei 600 „ 6 „
Lei 1200 pe 12 luni
Plata prin Centrul de Difuzare a Presei din capitalele raioanelor

Apare sub conducerea unui comitet

CELE DIN URMA ŞTIRI DIN LUMEA INTREAGA, TELEGRAFICE ŞI TELEFONICE

REDACŢIA ŞI ADMINISTRAŢIA: BUCUREŞTI, STR. BREZOIANU No. 23-25

CENTRALA TELEFONICA A ZIARULUI: 3.30.10.

Inscris sub Nr. 160 Trib. Ilfov

SĂPTĂMÂNA MUZICII ROMÂNEŞTI

Muzica românească este în mare sărbătoare.

Timp de o săptămână vor avea loc o seamă de manifestări menite să înfăţişeze, într'o cât mai justă lumină, realizările din ultima vreme ale compozitorilor din R.P.R.

Sub regimurile din trecut, compozitorii, desconsideraţi şi fără nici un sprijin, ajunseseră să se izoleze în turnul ermetismelor şi al abstracţiilor muzicale. Călcând pe urmele cosmopolitismului şi decadentismului apusean, marea lor majoritate a făurit o muzică pe gustul doar al câtorva „iniţiaţi" şi al acelora ce, din snobism, simulau înţelegerea unor compoziţii din care melodia era absentă, armonia confuză şi disonantă. Oficialitatea veche socotea de... prost gust să se asculte muzică românească.

Prefacerile adânci care au intervenit, însă, la noi, după eliberarea ţării de către Armata Sovietică, transformările sociale şi cuceririle poporului muncitor pe calea construirii socialismului, au prilejuit şi în viaţa noastră muzicală o adevărată revoluţie.

Compozitorii au părăsit poziţiile idealiste, antipopulare, de odinioară, apropiindu-se de cultura cea nouă, de arta cea nouă, socialistă în conţinut şi naţională în formă. Ei au descins din himericul lor empireu, în lumea concretă a celor ce muncesc cu avânt pentru a făuri o viaţă fericită şi care luptă pentru apărarea păcii.

Compozitorii au înţeles dragostea şi încrederea cu care sunt priviţi de popor, dar în acelaş timp şi răspunderea pe care o au faţă de acesta, în făurirea operei de artă. Legaţi tot mai mult de realităţile şi de viaţa poporului în mijlocul căruia trăesc, ajutaţi şi sprijiniţi de Partid şi având, pe de altă parte, exemplul viu al compozitorilor sovietici, ei au prins să creeze lucrări cu un conţinut de idei şi sentimente tot mai bogat, mai puternic. Temele abordate de meşteşugarii sunetelor sunt, în ultimii ani, oglinda cea mai vie a noii lor orientări: dragostea poporului faţă de Patrie, faţă de Uniunea Sovietică şi marele Stalin, lupta pentru construirea socialismului şi apărarea păcii — tot atâtea motive înălţătoare ce şi-au aflat ecouri puternice în sufletul şi în opera compozitorilor noştri.

„Săptămâna muzicii româneşti" va fi un prilej de cunoaştere a acestei importante producţii artistice ce reflectă, în cele mai diverse genuri (oratorii, cantate şi simfonii, cântece, operă, operetă, muzică de cameră, de balet, muzică uşoară etc.) efortul compozitorilor pentru făurirea unei muzici puse în slujba poporului.

Unul dintre evenimentele de seamă ale Săptămânii muzicii româneşti va fi concursul internaţional de cântece de massă pe tema „Prietenia între popoare".

Pacea şi prietenia între popoare este, de altfel, dominanta întregii „Săptămâni a muzicii româneşti".

Pe această temă Hilda Jerea a scris oratoriul „Sub soarele păcii" iar Sergiu Natra o simfonie. Aspecte eroice din lupta poporului nostru pentru libertate sunt zugrăvite în oratoriul „Tudor Vladimirescu" de Gheorghe Dumitrescu, şi în „Balada lui Gheorghe Doja" de Constantin Palade, iar peste 100 de compozitori şi-au trimis, în vederea concursului, cântecele lor pline de entuziasm, pătrunse de suflul măreţ al luptei pentru pace.

„Săptămâna muzicii româneşti" la care participă muzicieni progresişti de pretutindeni, reprezintă astfel, incomparabil mai mult decât o trecere în revistă a creaţiei compozitorilor din R.P.R. Ea exprimă participarea activă şi susţinută a poporului nostru, a oamenilor de artă şi cultură, la nobila luptă pentru salvgardarea păcii.

Săptămâna Muzicii Româneşti

Delegaţia compozitorilor sovietici a sosit în Capitală

Primirea delegaţiei compozitorilor sovietici pe aeroportul Băneasa

Vineri la amiază a sosit în Capitală delegaţia compozitorilor sovietici, care va participa la festivităţile Săptămânii Muzicii Româneşti. Delegaţia este compusă din compozitorii: Vladimir Zaharov, artist al poporului al U.R.S.S., de două ori Laureat al Premiului Stalin, conducătorul delegaţiei, V. P. Soloviev-Sedoi, de două ori Laureat al Premiului Stalin, deputat în Sovietul Suprem al U.R.S.S., şi Alexandr Arutiunian, Laureat al Premiului Stalin.

În întâmpinarea reprezentanţilor artei muzicale sovietice au venit pe aeroportul Băneasa numeroşi fruntaşi ai vieţii culturale din ţara noastră: Eduard Mezincescu, preşedintele Comitetului pentru Artă de pe lângă Consiliul de Miniştri, Matei Socor, Maestru Emerit al Artei, laureat al Premiului de Stat, preşedintele Uniunii Compozitorilor din R.P.R., M. T. Vlad, vicepreşedinte al Comitetului pentru Artă, M. Andricu, Maestru Emerit al Artei, vicepreşedinte al Uniunii Compozitorilor, dr. C. Dimitriu, vicepreşedinte al Comitetului de Radio, Hilda Jerea, Zeno Vancea şi Diamandi Gheciu, secretari ai Uniunii Compozitorilor, compozitorii A. Mendelsohn, Maestru Emerit al Artei, Sabin Drăgoi, Artist Emerit, Anatol Vieru, laureat al Premiului de Stat, I. Dumitrescu, laureat al Premiului de Stat, I. Chirescu, V. Popovici, Sergiu Natra, L. Feldman, Nina Cassian, Gh. Danga, H. Schwartzman, George Klein, Teodor Ciortea, şi alţii.

A fost de faţă A. A. Golicencov, prim secretar al Ambasadei Uniunii Sovietice.

Cei prezenţi au făcut oaspeţilor sovietici o primire din cele mai călduroase. Luând cuvântul, d. Matei Socor a adus delegaţiei sovietice salutul compozitorilor din R.P.R., arătând că poporul român preţuieşte mult cântecele compozitorilor sovietici, cele mai populare cântece din lume, cântecele patriei socialiste, cântecele păcii, cântecele slăvitei epoci staliniste.

A răspuns conducătorul delegaţiei sovietice, Vladimir Zaharov, care a exprimat bucuria cu care compozitorii sovietici păşesc pe pământul ţării noastre, pentru a participa la Săptămâna Muzicii Româneşti. Această manifestare artistică de importanţă deosebită se desfăşoară sub semnul păcii, cuvânt scump tuturor popoarelor lumii.

Conducătorul delegaţiei sovietice a felicitat cu acest prilej pe oamenii artei muzicale din ţara noastră, urându-le noi succese în munca lor creatoare. (Agerpres).

UN PACT AL PĂCII, BAZĂ A COLABORĂRII INTERNAŢIONALE

In numeroase ţări se desfăşoară în momentul de faţă strângerea de semnături în favoarea încheerii unui Pact al Păcii între cele cinci mari puteri: Statele-Unite, Uniunea Sovietică, China, Anglia şi Franţa. Pentru un Pact al Păcii s'au şi pronunţat aproape 450 milioane de oameni. Zilele acestea a început strângerea de semnături în Uniunea Sovietică. Aceasta înseamnă o lărgire continuă a campaniei, un nou avânt al luptei popoarelor pentru apărarea păcii şi a securităţii generale.

Marea amploare a campaniei pentru încheerea unui Pact al Păcii constituie o confirmare evidentă a faptului că această cerere corespunde năzuinţelor milioanelor de oameni din lumea întreagă, îngrijoraţi de pericolul crescând al unui nou război şi care urmăresc lichidarea tensiunii actuale în relaţiile internaţionale.

Poţi să ai diferite păreri despre cauzele care dau naştere pericolului unui nou război, dar poţi şi trebue să-ţi uneşti eforturile în scopul înlăturării acestui pericol, în scopul preîntâmpinării unui nou cataclism mondial. In aceasta îşi văd sarcina partizanii păcii din toate ţările. Unirea acestor eforturi este cu atât mai necesară, cu cât nu s'au împlinit speranţele popoarelor în crearea unei păci trainice şi îndelungate pe baza acordurilor internaţionale existente, nu s'au realizat speranţele pe care ele le puseseră în Organizaţia Naţiunilor Unite chemată a sluji cauza menţinerii păcii şi a securităţii generale, cauza desvoltării colaborării internaţionale paşnice.

S'a născut nevoia imperioasă de a se căuta noi căi, noi metode şi mijloace în stare să uşureze actuala tensiune periculoasă din relaţiile internaţionale, de a se crea noi posibilităţi pentru întărirea păcii şi a colaborării internaţionale paşnice.

Un Pact al Păcii între cele cinci mari puteri, deschis tuturor celorlalte state, corespunde acestei nevoi de a se căuta noi căi care să ducă spre pace. Incheerea unui Pact al Păcii între cele cinci mari puteri ar opri indiscutabil alunecarea lumii spre un nou război.

Suntem de părere că încheerea unui Pact al Păcii între cele cinci mari puteri ar avea o însemnătate excepţional de mare atât pentru întărirea păcii, cât şi pentru o îmbunătăţire radicală a relaţiilor între Uniunea Sovietică, pe de o parte, şi ţările lumii anglo-saxone, pe de altă parte.

Intr'adevăr, fie şi numai un consimţământ al celor cinci mari puteri de a începe tratativele pentru încheerea unui Pact al Păcii ar însemna că în locul „războiului rece", în locul tensiunii crescânde ar veni încercările de a se rezolva chestiunile litigioase pe baza respectării reciproce a intereselor. Astfel s'ar face un prim pas îndreptat spre atenuarea, spre slăbirea actualei tensiuni în situaţia internaţională.

Dar semnarea unui Pact al Păcii de către cele cinci mari puteri ar schimba în mod radical situaţia internaţională. In primul rând, ea ar face inutilă cursa înarmărilor care apasă ca o povară atât de grea asupra păturilor largi ale populaţiei. Un Pact al Păcii este doar, în primul rând, un tratat care ar obliga pe participanţii la el să nu recurgă la forţa armată nici pentru realizarea politicii lor, nici pentru rezolvarea chestiunilor litigioase.

Dela încetarea cursei înarmărilor, drumul merge spre o reducere consecventă a înarmărilor şi, prin urmare, spre desvoltarea ramurilor paşnice ale industriei, spre însănătoşirea economiei lovite de militarizare, care determină desvoltarea ei nesănătoasă şi unilaterală, drumul spre restabilirea relaţiilor comerciale normale între ţări. Astfel, un Pact al Păcii poate constitui o bază pentru o colaborare internaţională rodnică.

Există părerea că nu este nevoie de un Pact al Păcii, pentrucă există deja Charta Organizaţiei Naţiunilor Unite. Partizanii acestui punct de vedere afirmă că un Pact al Păcii ar putea să provoace nemulţumirea ţărilor care n'ar participa la el. Dar cum s'ar putea explica atunci faptul că propunerea pentru încheerea unui Pact al Păcii între cele cinci mari puteri se bucură de un sprijin atât de larg în rândurile popoarelor nu numai ale acestor cinci ţări, dar şi ale tuturor celorlalte ţări? Şi tocmai aceasta o dovedesc sutele de milioane de sem-

(Continuare în pag. 4-a)

MILIOANE DE CĂRŢI ŞCOLARE

Una după alta, ies foile din maşinile plane. Mirosul proaspăt al tiparului se răspândeşte în întreaga încăpere. Aici se tipăreşte cartea, cea care mâine va fi citită cu dragoste de sutele de mii de oameni din ţara noastră. Tot de aci vor pleca spre librării manualele şcolare răspânditoare ale cunoştinţelor în toate domeniile de învăţământ.

CUM SE REDACTEAZA UN MANUAL ŞCOLAR

Intrebarea aceasta adesea îşi vor fi pus-o elevii noştri: oare cum se redactează un manual şcolar?

Pentru realizarea unor bune manuale care să corespundă nivelului actual al învăţământului nostru, Ministerul Invăţământului Public a luat o serie de măsuri, organizând temeinic sectorul manualelor didactice din cadrul Editurii de Stat. In cadrul sectorului de manuale au luat fiinţă două secţii mari: secţia cu limba de predare română şi secţia cu alte limbi de predare. Prin înfiinţarea celei de-a doua, se vede preocuparea deosebită a Ministerului Invăţământului Public de a asigura condiţii optime de învăţătură tuturor naţionalităţilor conlocuitoare din ţara noastră.

In cadrul secţiei cu limba de predare română intră mai multe redacţii pentru fiecare manual de o anumită specialitate. Impărţite fiind pe specialităţi, redacţiile capătă posibilitatea să studieze în amănunţime problemele respective şi să dea manuale de bună calitate care să oglindească munca unui colectiv de oameni ce s'au documentat şi s'au preocupat mult de aceste probleme. Redacţiile cuprind câte un colectiv de profesori pricepuţi şi cu bogate cunoştinţe din materia respectivă, colectiv ajutat de un redactor responsabil.

La secţia cărţilor pentru şcolile cu alte limbi de predare sunt redacţii pe naţionalităţi. Munca propriu-zisă a acestor redacţii este de a traduce manualele româneşti în limbile respective. Manualele de limbă maternă sunt însă concepute de ele.

Pentru fiecare manual şcolar în parte se face o tematică după planul de învăţământ al Ministerului Invăţământului Public, care cuprinde toate punctele esenţiale ale viitorului manual. Tematica este făcută de un grup de profesori. Se stabilesc apoi titlurile şi se formează colectivul care va lucra la manual. După ce redactorul responsabil a citit tot materialul şi a constatat că este complet, dă bun de tipar. Astfel organizată munca, rezultatele sunt dintre cele mai bune. Dealtfel, în această direcţie, din an în an organizarea va fi mai bună.

★

Tudor este astăzi elev în clasa XI-a. Cu toate că n'a isprăvit încă şcoala, el a apucat să înveţe şi în şcoala burgheză când toate metodele de învăţătură erau compiet altele. Şi felul de redactare al cărţilor nu se asemăna cu cel de astăzi. Tudor a avut mai curând posibilitatea să-şi dea seama ce deosebire este între un manual de-atunci şi unul de acum. Nu odată, când venea câte un profesor nou la o materie, era nevoit să schimbe manualul după preferinţa profesorului. Şi astfel, schimbând mereu manualele şcolare, elevul nu putea avea o continuitate în învăţătură şi era împiedicat să-şi însuşească temeinic materia. Astfel vedem cum manualele şcolare de multe ori puteau să constitue şi ele o piedică serioasă în calea desvoltării elevului.

★

Ca în toate domeniile, şi în acesta al alcătuirii manualelor, ajutorul sovietic a fost prezent. Pe baza diferitelor materiale ajutătoare sovietice, manualele noastre şcolare se redactează acum la un nivel ridicat corespunzător cerinţelor actuale ale şcolii noastre. Practica a dovedit deasemeni că manualele şcolare sovietice au fost un ajutor preţios în munca învăţătorilor şi profesorilor care au sarcina de onoare de a contribui la educarea elevului. In felul acesta vom putea realiza ca manualele şcolare de anul acesta să fie un preţios ajutor la educarea elevilor şi la însuşirea temeinică de către ei a cunoştinţelor ştiinţifice şi literare. Astfel vom izbuti ca manualele şcolare să fie un ajutor preţios în munca tineretului studios.

Doina Iliescu

MECANIZAREA AGRICULTURII

Plugarul, când începe munca într'o nouă campanie agricolă, se gândeşte să termine cât mai repede tot ce are de făcut, atâta timp cât situaţia atmosferică este favorabilă. Dar treaba nu prea merge, atunci când munca braţelor nu este înlocuită sau măcar ajutată de maşină. Este destul să ne gândim la ţăranii muncitori pe care ploile lunilor de toamnă îi prindeau cu snopii încă nestrânşi depe câmp. Şi în acelaş timp, prin contrast, ne gândim la o arie electrificată în care lucrează batoza, iar omul o supraveghează doar.

Desigur, nu numai când e vorba de recoltat, ci şi la arăturile de toamnă ca şi la cele de primăvară, la întreţinerea culturilor ca şi la desmiriştit este nevoie ca munca să fie făcută la timp, să existe mijloace mecanice care să asigure desfăşurarea ei în bune condiţiuni. Aceasta ar fi un aspect al avantajului pe care-l prezintă mecanizarea muncilor agricole şi nu cel mai important. De exemplu, desmiristitul a suprafeţe întinse de pământ cu plugul tras de boi, după ce de-abia în urmă cu puţin timp s'a muncit la strânsul recoltei cu aceleaşi unelte de muncă, este infinit mai greu decât cu maşinile.

Semănatul cu mâna, respectiv cu o semănătoare rudimentară este un lucru migălos şi care în afară de faptul că cere timp mult, periclitează existenţa recoltei viitoare.

Un zootehnician sovietic mânuieşte astăzi cu îndemânare şi învaţă la rândul lui pe tot mai mulţi meşteri în creşterea vitelor, să folosească maşinile moderne în munca lor. Poate că în urmă cu ani şi un asemenea lucru ni s'ar fi părut de necrezut. Dar iată ce spune Iosif Mihailovici Tecidko, directorul S.M.T.-Sobolevsk, R.S.S. Ucraineană, care ne-a vizitat de curând ţara, despre munca mecanizată în ramurile zootehnice ale colhozurilor şi sovhozurilor: „S.M.T.-urile din Uniunea Sovietică nu au numai rolul de a ajuta colhozurile în obţinerea unor recolte bogate de cereale. Ele trebue să dea ajutor şi în direcţia creşterii animalelor. S.M.T.-urile au sarcina de a mecaniza muncile grele în zootehnie".

Arătând în mod concret cum a trecut la mecanizarea muncilor din zootehnie S.M.T.-ul la care lucrează, Tecidko a spus: „Anul trecut S.M.T.-ul nostru a mecanizat complect fermele dela două colhozuri. La un colhoz am instalat un generator de 36 kw. cu un motor, o maşină pentru tăiat paie şi nutreţ de însilozat. Pentru prelucrarea nutreţurilor concentrate am construit o moară universală şi o moară cu ciocane. Deasemenea am instalat vagonete suspendate pentru transportul furajelor şi al gunoiului, instalaţii de apă pentru adăpatul mecanic al vitelor, instalaţii pentru mulsul electric şi pentru tunsul electric".

Cu uşurinţă îţi închipui diferenţa dintre munca spornică a unei mulgătoare dintr'un astfel de colhoz, o adevărată zootehniciană, şi munca unei mulgătoare, cum există încă azi la noi, care

Aurel Ralea

(Continuare în pag. 4-a)

Concursul literar cu tema „Prietenia Româno-Sovietică"

Concursul literar organizat de Consiliul General ARLUS şi Uniunea Scriitorilor din RPR cu tema „Prietenia Româno-Sovietică" se încheie la 1 Octombrie.

Lucrările cele mai bune vor fi distinse cu premii în valoare de:

Pentru poezie: 50.000 lei, 30.000 lei, 20.000 lei;

Pentru schiţă: 40.000 lei, 25.000 lei, 20.000 lei;

Pentru reportaj literar: 30.000 lei 25.000 lei, 15.000 lei.

Se vor acorda 5 menţiuni de câte 8.000 lei fiecare.

Se atrage atenţiunea că lucrările trebuiesc trimise pe adresa: Bucureşti, ARLUS, Calea Victoriei Nr. 115, telefon 6.68.94.

SFAT PIONIERESC DESPRE 2 OCTOMBRIE

In Duminica aceea, Ionel, un bob de copil cu ochii de culoarea murei, s'a trezit pe întuneric. Abia cântau cocoşii a doua oară. De fapt nu se lipise somnul de dânsul în noaptea aceea. De cu seară se înţelese cu Săndel şi alţii de seama lor, să meargă împreună la Palatul Pionierilor. Şi gândul acesta nu l-a lăsat în pace. Era nerăbdător să se vadă în mijlocul minunatului Palat din dealul Cotrocenilor. Cât ai fi clipit doar odată şi Ionel se şi îmbrăcase. Acum, în faţa oglinzii, îşi potrivea cu multă grijă cravata purpurie pionierească. Ii mai netezi odată marginile, deşi nu era nevoie, şi o sfughi glonţ pe uşă. Intr'o fugă o ţinu până la Săndel. Se opri în faţa porţii şi prin căuşul palmei, strigă odată tare, de răscoli depărtările:

— Sanduleee! Sand... Nici n'apucă să termine întreg numele a doua oară când se trezi faţă în faţă cu Săndel.

— Hei, de când te aştept! Tare mi-era teamă să nu te fi furat somnul. Dar acuma, ce mai turavura, vorbă lungă? Să mergem. Până la Palat, mai e cale lungă... Şi cei doi pionieri, prieteni şi tovarăşi de joacă şi învăţătură, antulit-o pe strada ce se odihnea încă în primele ore ale acelei limpezi şi liniştite dimineţi de Septembrie.

★

Din parcul plin de farmec al Palatului Pionierilor, svâcneau sunete argintii, răscolitoare, de trâmbiţi, aidoma unui biruitor imn al tinereţii şi bucuriei. In minunata cetate a pionierilor, începea o zi nouă, care va înscrie noi bucurii şi isbânzi în cartea de aur pe care o scriu vlăstarele Patriei noastre. Sandu şi Ionel nu veneau pentru întâia dată la Palat. Cu toate astea, găseau încă destule lucruri care să le stârnească interesul.

După ce au tras o raită prin parcul Palatului, admirând aleele smălţuite cu flori minunate şi de toate culorile, au urcat pe vârfuri treptele ce-ţi poartă paşii în Palatul acela ca din basme. Sandu mai ales nu se mai sătură privind. Nu ştie unde si pe ce să-şi zăbovească mai mult ochii. Totul e fermecător. Iată „camera poveştilor" par'că îţi dă ghies să te aşezi jos pe blana mătăsoasă de tigru şi să asculţi, să asculţi mereu, să se toarcă firul basmelor minunate.

— E chiar ca într'o poveste pe care mi-a spus-o de demult bunicuţa, Ionele. Era o poveste minunată cu feţi frumoşi şi zâne, iar Palatul era al unui împărat cu „inimă de cremene".

— Acuma, Sandule, Palatul nu mai e al împăratului cu inima de cremene, ci al nostru, al pionierilor. Iar feţii-frumoşi suntem noi şi surorile ni-s zâne — îi răspunse cu toată seriozitatea Ionel.

Pionierii au trecut apoi prin camera micilor radiofonişti, prin sala cercului de lectură. Mai mult au întârziat în camera fizicienilor. Se făcea tocmai o proecţie: „Viaţa într'o picătură de apă"... In fiecare colţişor se ascundea o noutate, un prilej minunat pentru pionieri de a-şi îmbogăţi cunoştinţele. Sandu nu-şi mai deslipeşte ochii dela ceeace i-e dat să vadă. Dar Ionel îl trage mereu de mânecă şi-i aduce aminte.

— Hai Sandule. Lasă acum. Vom veni şi altădată. Să ne grăbim, căci la 12 avem sfat.

★

Stup de albine, pionierii s'au strâns în jurul instructoarei. Soarele îşi resfiră razele sale de aur, mângâind chipurile micuţe ce strălucesc de voie bună. Larma s'a potolit. Era linişte, de se auzeau numai ciripitul şi trilurile vioaie ale păsărelelor sburdalnice.

— Să vedem care dintre voi ştie — întrebă instructoarea — ce sărbătoare mare cinsteşte poporul nostru la 2 Octombrie.

Zeci de mâini s'au avântat în sus.

— Eu ştiu!

— Şi eu!

— Şi eu! Păi ştim cu toţii. Şi pionierii au răspuns într'un singur glas:

— Ziua armatei noastre dragi!

Da! Pionierii vor vorbi astăzi în sfat despre Armata noastră Populară. Ei ştiu că Armata nouă, făurită de Partid, este braţul voinic, înarmat, al poporului, scut al vieţii lor fericite. Şi gândul acesta îi face să freamăte de bucurie şi dragoste.

Care dintre ei, nu s'a oprit în loc să privească atunci când păşeau voiniceşte, mândrii militari, apărători ai Patriei?

Pionierii ştiau că fratele Rodicăi Dumitriu e şi el militar. Deaceea nu au lăsat-o în pace până când nu le-a povestit câte ceva despre frăţiorul ei. Pioniera Rodica Dumitriu e mândră de fratele ei şi povesteşte cu plăcere.

— Când l-am văzut întâia dată militar, mai, mai să nu-l recunosc, avea haine caki, noi nouţe şi cisme. In cap purtă o bonetă cu stea aurie. Şi toate astea îl făceau mai chipeş... mai înalt parcă. Acum, Aurel poartă pe umeri câte trei panglicuţe galbene. E sergent...

A fost apoi rândul pionierului Vasile Maxim să povestească. Impreună cu tatăl său, decorat cu „Ordinul Muncii", Vasilică a luat parte la marea paradă dela 23 August.

— Atunci să-l fi văzut voi pe militari ce mândri erau... Purtau în frunte drapelul şi toată lumea s'a descoperit. Au trecut militari şi în maşini şi pe jos şi în tancuri. Toţi erau la fel de voinici şi de dârzi. Se vedea cât colo că orice duşman al Patriei noastre, s'ar teme să le stea în cale. Oamenii au bătut din palme. Şi eu am bătut. Un om în salopetă albastră i-a spus tăticului: „Iată, în flăcăii aceştia ni-i toată nădejdea. Sunt tari ca stânca şi de pieptul lor se vor sparge ca valul, de munte, toate uneltirile duşmanilor care râvnesc la pacea şi viaţa noastră...

Despre viaţa cea nouă pe care o duc militarii Armatei noastre scumpe, le-a vorbit apoi pionierilor Tudor Melinte. Nu e nici anul de când Melinte a desbrăcat haina militară. Când l-a lăsat la vatră parcă îi părea rău că timpul de militărie s'a scurs atât de repede şi când a ieşit pe poarta cazărmii i s'a strâns inima.

— In Armata Populară, marea şcoală patriotică a poporului, cresc oameni de nădejde — a spus Melinte.

Pionierii au strâns cu ură pumnii când au auzit despre tâlhăriile cu care se ocupă armatele din alte

L. Zălcescu şi Dem. Tabacu

(Continuare în pag. 2-a)

...Fericiţi, plini de voioşie, pionierii sburdă prin grădina palatului din dealul Cotrocenilor... Ei ştiu că viaţa lor minunată este apărată cu dârzenie de bravii ostaşi ai Armatei noastre Populare.

În legătură cu propunerea făcută parlamentului dela Bonn de către Camera Populară a R. D. Germane

Răspunsul generalului de armată V. I. Ciuikov, preşedintele Comisiei Sovietice de Control din Germania la întrebarea corespondentului Agenţiei A.D.N.

BERLIN, 21 (Agerpres). — TASS transmite:

Corespondentul Agenţiei ADN — Agenţia Telegrafică a RD Germane — a adresat preşedintelui Comisiei sovietice de control, V. I. Ciuikov, o întrebare în legătură cu propunerea Camerei Populare a Republicii Democrate Germane cu privire la convocarea unei conferinţe pe întreaga Germanie, propunere făcută Parlamentului dela Bonn.

Redăm mai jos întrebarea corespondentului şi răspunsul lui V. I. Ciuikov.

INTREBAREA: Cum priveşte Comisia sovietică de control din Germania propunerea Camerei Populare a Republicii Democrate Germane făcută Bundestag-ului cu privire la convocarea reprezentanţilor RD Germane şi ai Germaniei Occidentale pentru discutarea următoarelor două chestiuni:

1) Cu privire la organizarea în întreaga Germanie a unor alegeri libere pentru Adunarea Naţională în vederea creării unei Germanii unite, democratice şi iubitoare de pace. 2) Cu privire la grăbirea încheierii tratatului de pace cu Germania.

RĂSPUNSUL: Consider această propunere a Camerei Populare a Republicii Democrate Germane ca o expresie a năzuinţei legitime a aleşilor poporului, spre crearea unei Germanii unite, democratice şi iubitoare de pace şi spre asigurarea unei păci trainice şi a unei existenţe independente pentru Germania.

Este neîndoelnic că chestiunea restabilirii unităţii Germaniei şi chestiunea asigurării unei păci trainice şi a independenţei, frământă întregul popor german.

Considerăm că poporul german şi organele alese de el sunt în drept să ia în mâinile lor cauza restabilirii unităţii Germaniei pe baze democratice şi paşnice, tot aşa cum sunt în drept să-şi exprime părerea şi în ceea ce priveşte necesitatea grăbirii încheierii tratatului de pace cu Germania. Acest drept al poporului german decurge direct din hotărîrile Conferinţei dela Potsdam. Actuala desmembrare a Germaniei nu poate şi nu trebue să mai dureze mult timp. Această desmembrare poate fi lichidată prin eforturile poporului german însuşi, care se bucură de sprijinul celorlalte popoare iubitoare de pace. Propunerea Camerei Populare cu privire la convocarea unei conferinţe pe întreaga Germanie în vederea organizării în întreaga Germanie de alegeri libere pentru Adunarea Naţională, în scopul creării unei Germanii unite, democratice şi iubitoare de pace, precum şi răsunetul excepţional de mare pe care l-a avut această propunere în rândurile populaţiei atât din Germania Răsăriteană cât şi din Germania Occidentală, oglindesc creşterea conştiinţei naţionale a forţelor democratice din Germania, care se întăresc continuu.

In ceea ce priveşte cea de a doua propunere a Camerei Populare, prevăzând ca această conferinţă pe întreaga Germanie a reprezentanţilor din Germania Răsăriteană şi Germania Occidentală să dea expresie cererii de a se grăbi încheierea tratatului de pace cu Germania, este neîndoelnic că şi această propunere este justă şi că acţiunile comune ale reprezentanţilor din Germania Răsăriteană şi Germania Occidentală în această chestiune ar putea constitui o importantă contribuţie la reglementarea paşnică a problemei germane şi la grăbirea pregătirii şi semnării tratatului de pace cu Germania.

Trebue să se aibă în vedere faptul că puterile de ocupaţie din Germania Occidentală, care încearcă acum să înlocuiască încheierea tratatului de pace cu Germania, prin declaraţii goale cu privire la aşa numita „încetare a stării de război", nu pot să nu ţină seama de părerea poporului german, care are de partea sa în această chestiune un drept incontestabil, precum şi sprijinul popoarelor iubitoare de pace. Se ştie că Guvernul Sovietic este şi va fi pentru restabilirea unităţii Germaniei pe baze democratice şi paşnice, precum şi pentru grăbirea încheierii tratatului de pace cu Germania, urmată de retragerea tuturor trupelor de ocupaţie din Germania.

De aceea puteţi să fiţi siguri că orice eforturi vor fi făcute în această direcţie de către reprezentanţii atât ai Germaniei Răsăritene cât şi ai Germaniei Occidentale, vor găsi sprijinul cel mai energic şi absolut desinteresat al Uniunii Sovietice.